DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 4 juli 1996 *

I mål C-254/95 P,

Europaparlamentet, företrätt av Manfred Peter och José Luis Rufas Quintana, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress hos Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 30 maj 1995 av förstainstansrätten i målet Innamorati mot parlamentet (T-289/94, REGP s. II-393), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parterna är:

Angelo Innamorati, tidigare extra anställd tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, deltagare i allmänna uttagningsprovet PE/59/A, bosatt i Rom, företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq och Ariane Tornel, Bryssel, med delgivningsadress hos SARL fiduciaire Myson, 1, rue, Glesener, Luxemburg,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet (referent) samt domarna J. C. Moitinho de Almeida och C. Gulmann,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: N. Fennelly,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 23 maj 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom klagoskrivelse som ingavs till domstolens kansli den 24 juli 1995 har Europaparlamentet, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan och motsvarande bestämmelser i EKSG-och Euratom-stadgorna för domstolen, överklagat förstainstansrättens dom av den 30 maj 1995 i målet Innamorati mot parlamentet (T-289/94, REGP s. II-393, nedan kallad den överklagade domen), i vilken förstainstansrätten har ogiltigförklarat det beslut i vilket uttagningskommittén vid det allmänna uttagningsprovet PE/59/A gett Innamorati ett resultat som understigit minimikraven i det tredje skriftliga delprovet samt uteslutit honom från övriga delprov (det omtvistade beslutet).

2 I den överklagade domen angav förstainstansrätten följande:

"1 Sökanden, som är extra anställd i lönegrad A, grupp II, klass 2 vid kommissionen, deltog i ett allmänt uttagningsprov (PE/59/A) för upprättande av en reservlista över italienskspråkiga administratörer vid Europaparlamentets generalsekretariat.

2 I del III. B. 1. i meddelandet om uttagningsprov, som publicerades den 23 oktober 1992 (EGT nr C 275 A, s. 8), föreskrevs att kandidaterna skulle genomgå sex skriftliga utslagsprov. Vad gällde prov 1. c angavs följande:

'c) Sammanfattning av ett dokument på 2-3 sidor till en tiondel av sin längd med en maximal tillåten avvikelse av 10 procent, i syfte att bedöma kandidatens förmåga att analysera och sammanfatta samt hans förmåga till objektivitet och precision.

Maximal provtid: 45 minuter

Poäng: 0—20 poäng

Alla resultat under 10 medför uteslutning.'

3 Kommitténs ordförande underrättade den 20 april 1994 sökanden om att han i uppsatsprovet 1. c erhållit ett resultat som understeg minimikravet och att kommittén följaktligen inte kunde rätta hans övriga skriftliga prov.

4 I skrivelse av den 20 april 1994 begärde sökanden att hans prov skulle granskas på nytt och att han skulle få del av motiveringen till det resultat som kommittén hade gett honom i prov 1. c.

5 I en skrivelse till kommitténs ordförande av den 13 juni 1994 hävdade sökandens ombud att skrivningsrättarna i prov 1. c inte hade uteslutit de kandidater som inte hade hållit sig inom maximigränsen för antal ord. Han begärde även att kommitténs ordförande skulle ange dels vilka kriterier som kommittén hade haft för att avgöra om kandidaterna uppfyllde de villkor som hade angetts i meddelandet om uttagningsprov och för att bedöma deras prov, däri inbegripet de anvisningar som har getts till skrivningsrättarna vad avser

respekten för de specifika villkor som angivits för prov 1. c, dels vilka åtgärder som hade vidtagits för att bevara kandidaternas anonymitet.

6 Genom skrivelse av den 14 juni 1994 bekräftade kommitténs ordförande kommitténs beslut på följande sätt:

'På grundval av de beräkningsgrunder som har använts och enligt de strikta kriterier som bestämts av kommittén innan rättningen — och med beaktande av samtliga de uppgifter som lämnats i meddelandet om uttagningsprov — måste jag tyvärr meddela Er att Ert resultat i prov 1. c är lägre än det som krävs för att få gå vidare till nästa steg. Ni har nämligen erhållit 8,33 poäng (minimikrav 10 poäng).'

7 Genom skrivelse av den 4 juli 1994 till kommitténs ordförande erinrade sökandens rådgivare om sin begäran av den 13 juni 1994 och konstaterade att kommitténs ordförandes skrivelse av den 14 juni 1994 inte innehöll någon motivering av kommitténs beslut. Han förklarade även att han hade för avsikt att väcka talan inför förstainstansrätten om han inte fick de preciseringar som han hade begärt.

8 Genom skrivelse av samma dag svarade enhetschefen för parlamentets enhet för uttagningsprov på sökandens rådgivares skrivelse av den 13 juni 1994 och förklarade att så snart kommitténs rapport hade undertecknats skulle parlamentet 'ge (honom) de uppgifter som efterfrågats inom de gränser som domstolen ... har lagt fast för uttagningskommittéer att motivera sina beslut för att beakta överläggningarnas hemlighet'.

9 Genom skrivelse av den 19 juli 1994 underrättade enhetschefen för parlamentets enhet för uttagningsprov även sökandens rådgivare följande:

'— All rättning av de skriftliga proven vid uttagningsprovet i fråga har skett anonymt. Även om kandidaterna var ombedda att ange sina namn på svarsblanketterna, garanterades deras anonymitet vid rättningen genom

att provsvaren gavs en hemlig kodbeteckning och att författarens personuppgifter doldes.

— Rättningen av proven 1. c.1 (objektivt test) och 1. c.2 (kulturellt test) skedde genom optisk läsning som övervakades av kommittén. Alla övriga prov har kommit till de sju kommittéledamöternas kännedom och har rättats av åtminstone tre av dem.

— Innamorati har begärt att hans prov skall granskas på nytt. Kommittén har gjort denna granskning utan att finna att något fel har begåtts i betygsättningen. Den har således stått fast vid sitt ursprungliga beslut. Kriterierna för rättning som kommitténs ledamöter har använt hade bestämts innan rättningen och har följts i enlighet med bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov.'"

3 Innamorati väckte, genom ansökan ingiven till förstainstansrättens kansli den 15 september 1994, talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

4 Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring framförde Innamorati två grunder. Den första innebar att likabehandlingsprincipen hade överträtts och att meddelandet om uttagningsprov hade åsidosatts samt att det omtvistade beslutet inte hade motiverats. Den andra grunden rörde att felaktig bedömning, bristande opartiskhet och överträdelse av de principer som styr uttagningskommitténs arbete hade ägt rum (punkt 17 i den överklagade domen).

5 Sedan sökanden under sammanträdet hade återkallat sin andra grund fann förstainstansrätten emellertid att denna grund inte skulle upptas till prövning (punkt 18).

6 Förstainstansrätten ansåg att den första grunden bestod av två delar: den ena rörde överträdelse av principen om likabehandling och åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, den andra rörde att det omtvistade beslutet inte hade motiverats (punkt 19).

7 Vad rörde den första delen fann förstainstansrätten att sökanden inte hade anfört någon sakomständighet till stöd för sitt påstående att kommittén inte hade uteslutit andra kandidater vid det omtvistade uttagningsprovet som inte hade hållit sig inom den gräns som hade satts för det tredje delprovet. Eftersom ingen handling i akten tydde på att så hade skett, förkastade förstainstansrätten den första delen av grunden (punkterna 22 och 23).

8 Vad rörde den andra delen av den första grunden, erinrade förstainstansrätten inledningsvis om att skyldigheten att motivera ett beslut som går någon emot har till syfte dels att ge den berörde nödvändiga upplysningar för att kunna avgöra om beslutet är grundat eller inte, dels att möjliggöra domstolarnas prövning av beslutet. Förstainstansrätten erinrade även om att vid uttagningsprov med många deltagare har uttagningskommittén rätt att i ett första skede endast underrätta kandidaterna om kriterierna och resultatet av urvalet och att den därefter endast var skyldig att ge individuella förklaringar till de kandidater som uttryckligen har begärt det (punkterna 26 och 27).

9 Förstainstansrätten anmärkte vidare att, trots att Innamorati vid upprepade tillfällen uttryckligen hade begärt en motivering till det omtvistade beslutet, innehöll parlamentets svar ingen motivering till det provresultat han erhållit eller någon precisering av vad det var för kriterier som uttagningskommittén hade uppställt. Förstainstansrätten drog därav slutsatsen att parlamentet inte hade lämnat någon motivering som gjorde det möjligt för sökanden att avgöra om det omtvistade beslutet var grundat och inte heller för förstainstansrätten att utöva sin rättsliga prövning (punkt 28—30).

10 Förstainstansrätten ansåg slutligen att en sådan total frånvaro av motivering inte kan avhjälpas genom förklaringar av parlamentet sedan talan har väckts, eftersom sådana förklaringar, i detta skede, inte längre fyller den funktion som motiveringen

har. Förstainstansrätten anmärkte dessutom att de förklaringar som parlamentet givit den under förfarandet var alltför vaga för att kunna utgöra en tillräcklig motivering av det omtvistade beslutet (punkterna 31 och 32).

11 Förstainstansrätten fann att den andra delen av första grunden skulle godtas och ogiltigförklarade följaktligen det omtvistade beslutet (punkt 33).

12 Parlamentets överklagande syftar dels till att den överklagade domen skall upphävas, dels att Innamoratis yrkanden vid förstainstansrätten skall ogillas.

13 Innamorati har yrkat att överklagandet skall ogillas, i första hand på den grunden att det är uppenbart att det inte kan upptas till prövning, eller i andra hand på den grunden att det saknar grund.

14 Genom separat handling, ingiven till domstolens kansli den 24 juli 1995, framställde parlamentet dessutom, med stöd av artikel 53 i EG-stadgan och motsvarande bestämmelser i EKSG-och Euratom-stadgorna för domstolen, liksom artiklarna 83 och 118 i rättegångsreglerna, ett interimistiskt yrkande om uppskov med verkställigheten av den överklagade domen. Detta yrkande avslogs av domstolens ordförande genom ett beslut av den 15 september 1995, Parlamentet mot Innamorati (C-254/95, REG s. I-2707).

15 Till stöd för sitt överklagande har parlamentet anfört de tre följande grunderna:

— den överklagade domen innebär en felaktig bedömning av motiveringsskyldighetens räckvidd och gränser vad gäller uttagningskommittéers beslut,

— eventuella brister i motiveringen av det omtvistade beslutet kan i vilket fall som helst rättas till under förfarandet vid förstainstansrätten,

— varken brister i motiveringen eller avsaknad av motivering av det omtvistade beslutet kan i sig utgöra grund för ogiltigförklaring av detta beslut.

16 Innamorati har i första hand hävdat att överklagandet inte är rättsligt grundat. Han har gjort gällande att parlamentet ifrågasätter den bedömning av fakta som förstainstansrätten har gjort angående motivering av det omtvistade beslutet och om den följd som förhållandet att denna motivering är otillräcklig skall få i det aktuella fallet. Han har i andra hand gjort gällande att enligt domstolens och förstainstansrättens rättspraxis är uttagningskommittén tvungen att meddela de objektiva kriterier som den har grundat sig på och på vilket sätt som den har tillämpat dem, bland annat för att göra det möjligt för sökandena och, i förekommande fall, gemenskapens domstolar att försäkra sig om att provet gått till på rätt sätt.

Överklagandets upptagande till sakprövning

17 Enligt domstolens fasta rättspraxis kan ett överklagande, enligt artikel 168 A i fördraget och artikel 51 i EG-stadgan för domstolen, enbart grundas på grunder som rör åsidosättande av rättsregler och kan inte röra bedömning av sakomständigheterna (se bland annat dom av den 6 april 1995, RTE och ITP mot kommissionen, C-242/91 P och C-240/91 P, REG s. I-743, punkt 67).

18 Parlamentet har genom de tre grunder som det har anfört till stöd för sitt överklagande ifrågasatt den tolkning som förstainstansrätten har gjort av domstolens och sin egen rättspraxis vad gäller för det första motiveringen av uttagningskommitténs beslut, för det andra möjligheten att under domstolsförfarandet avhjälpa en bristande eller otillräcklig motivering, och för det tredje de följder en bristande eller

otillräcklig motivering har för ifrågavarande besluts giltighet. I motsats till vad Innamorati har hävdat, vill parlamentet inte ifrågasätta de bedömningar som förstainstansrätten har gjort på grundval av denna rättspraxis, såsom förstainstansrätten har tolkat den.

19 Parlamentets grunder avser således åsidosättande av de rättsregler som gemenskapens institutioner har att följa, och rör inte någon bedömning av sakomständigheterna. De kan således upptas till prövning.

20 Av detta följer att Innamoratis invändning om rättegångshinder skall förkastas.

Grunden om motiveringsskyldighetens räckvidd och gränser

21 Parlamentet har gjort gällande att även om domstolens rättspraxis innebär ett krav att upplysa om de bedömningskriterier som uttagningskommittén har fastställt innan man gjorde urvalet av de sökande som skulle tillåtas att delta i provet och om motsvarande individuella bedömningar, innebär den däremot inte ett krav och skulle inte kunna innebära ett krav att uttagningskommittén skall upplysa om de kriterier som den har använt vid rättningen av proven. Dessa kriterier hör nämligen till uttagningskommitténs oinskränkbara utrymme för egen bedömning och omfattas av överläggningssekretessen. Parlamentet har hävdat att en underrättelse om provresultatet i form av poängtal utgör en tillräcklig motivering av uttagningskommitténs beslut när sökanden har inkommit med en begäran.

22 Innamorati har å sin sida hävdat att för att uppfylla sitt syfte, som är att sökanden skall kunna avgöra om uttagningskommitténs beslut är grundat och att gemenskapens domstolar skall kunna kontrollera att uttagningskommitténs arbete har gått rätt till, måste administrationen underrätta sökanden om de allmänna kriterier som uttagningskommittén har iakttagit i sin bedömning, liksom hur den har tillämpat dem.

23 Som förstainstansrätten har anmärkt i punkt 26 i den överklagade domen, har skyldigheten att motivera ett beslut som går någon emot till syfte att dels förse den berörde med nödvändiga upplysningar för att kunna avgöra om beslutet är grundat eller inte, dels att göra det möjligt för gemenskapens domstolar att göra sin prövning (se exempelvis dom av den 26 november 1981, Michel mot parlamentet, 195/80, Rec. s. 2861, punkt 22).

24 Vad gäller beslut av en uttagningskommitté måste denna skyldighet dock vägas mot den skyldighet att uppfylla de sekretesskrav som omgärdar uttagningskommitténs arbete enligt artikel 6 i bilaga 3 till tjänsteföreskrifterna. Som domstolen redan har haft tillfälle att förklara, har denna sekretess införts för att garantera att uttagningskommittén är oberoende och objektiv i sitt arbete, genom att skydda den mot olika former av oegentligheter och påtryckningar utifrån, oavsett om dessa härrör från administrationen själv, berörda sökande eller tredje personer. Denna sekretess hindrar således spridning såväl av uttagningskommitténs medlemmars individuella ställningstaganden som av alla uppgifter som rör bedömningar som är personliga eller jämförande avseende sökandena (dom av den 28 februari 1980, Bonu mot rådet, 89/79, Rec. s. 553, punkt 5).

25 Kravet att en uttagningskommittés beslut i ett uttagningsprov skall vara motiverade, skall således mot denna bakgrund bedömas med beaktande av vad uttagningskommittén utför för slags arbete.

26 Som domstolen redan har anmärkt, består en uttagningskommittés arbete i allmänhet av åtminstone två distinkta stadier, nämligen för det första undersökning av ansökningar för att sortera ut de sökande som skall tillåtas att delta i uttagningsprovet och, för det andra, undersökning av de sökandes lämplighet att utöva den tjänst som skall tillsättas, för att upprätta en förteckning över godkända sökande (se bland annat dom av den 14 juni 1972, Marcato mot kommissionen, 44/71, Rec. s. 427, punkt 19; dom av den 15 mars 1973, Marcato mot kommissionen, 37/72, Rec. s. 361, punkt 18, och dom av den 4 december 1975, Costacurta mot kommissionen, 31/75, Rec. s. 1563, punkt 10).

27 Det första stadiet består, särskilt i ett uttagningsprov genom bedömning av meriter, av en prövning av om de sökandes meriter motsvarar kraven enligt meddelandet

om uttagningsprov (ovannämnda dom av den 14 juni 1972, Marcato mot kommissionen, punkt 20; av den 15 mars 1973, Marcato mot kommissionen, punkt 19; Costacurta mot kommissionen, punkt 11). Denna jämförelse görs på grundval av objektiva fakta som dessutom var och en av de sökande känner till vad gäller honom själv. Den sekretess som skall omgärda uttagningskommitténs arbete hindrar därför inte att dessa objektiva fakta, och särskilt de bedömningskriterier som utgör grundvalen för det urval som görs i det förberedande stadiet inför uttagningsprovet, lämnas ut, så att de personer vars ansökningar har förkastats redan före varje form av personlig prövning ges tillfälle att ta del av möjliga skäl till att de har uteslutits (ovannämnda domen i målet Bonu mot rådet, punkt 5).

28 Det andra stadiet i uttagningskommitténs arbete är däremot framförallt av jämförande art och omfattas, av denna anledning, av den sekretess som hör till detta arbete (se bland annat ovannämnda domar av den 14 juni 1972, Marcato mot kommissionen, punkt 20; av den 15 mars 1973, Marcato mot kommissionen, punkt 19, och Costacurta mot kommissionen, punkt 11).

29 De kriterier för rättning som uttagningskommittén har antagit innan proven utgör en integrerad del av den jämförande bedömning som uttagningskommittén gör avseende de sökandes respektive meriter. Kriterierna har nämligen till uppgift att i sökandens intresse säkerställa en viss homogenitet i uttagningskommitténs bedömningar, särskilt när det är fråga om ett stort antal sökande. Dessa kriterier omfattas av överläggningssekretess på samma sätt som uttagningskommitténs bedömningar.

30 Den jämförande undersökning som uttagningskommittén gör syns i de provresultat som den ger de sökande. Dessa är uttryck för den värdering som har getts var och en av dem.

31 Med beaktande av den sekretess som skall omgärda uttagningskommitténs arbete, utgör en underrättelse om de provresultat som har erhållits i olika delprov en tillräcklig motivering av uttagningskommitténs beslut.

32 En sådan motivering inskränker inte de sökandes rättigheter. Den ger sökandena möjlighet att ta del av det värdeomdöme som har gjorts avseende deras insatser och gör det möjligt för dem att, i förekommande fall, få reda på att de inte har erhållit det poängtal som i meddelandet om uttagningsprov krävs för att få delta i vissa eller samtliga delprov.

33 Det skall likväl påpekas att för att kunna ta hänsyn till de praktiska svårigheter som en uttagningskommitté ställs inför när antalet deltagare är stort, kan man gå med på att denna uttagningskommitté inledningsvis endast låter de sökande ta del av det allmänna resultatet i provet och först senare underrättar dem om deras poängtal, om de begär det.

34 Av allt det ovanstående följer att förstainstansrätten har gjort en felaktig rättstillämpning, när den i punkt 28 i den överklagade domen gjorde bedömningen att parlamentet hade en skyldighet att underrätta Innamorati om skälen till det omtvistade beslutet samt om de kriterier som uttagningskommittén hade iakttagit i värderingen av det tredje skriftliga delprovet.

35 Den överklagade domen skall således av denna anledning upphävas.

Innamoratis yrkanden vid förstainstansrätten

36 Artikel 54 första stycket i EG-stadgan för domstolen har följande lydelse: "Om överklagandet är välgrundat skall domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande eller återförvisa ärendet till förstainstansrätten."

37 Innamorati har anfört två grunder till stöd för sin talan. Den första grunden rör att principen om likabehandling av sökande och meddelandet om uttagningsprov har åsidosatts, samt att det omtvistade beslutet inte har motiverats. Den andra grunden rör felaktig bedömning, att prövningen inte har varit opartisk och att de principer som styr uttagningskommitténs arbete har överträtts.

38 Till stöd för sin första grund har Innamorati inledningsvis gjort gällande att han noga hade iakttagit den gräns för uppsatsens längd som har uppställts för det tredje skriftliga delprovet i meddelandet om uttagningsprov, men att uttagningskommittén, då den inte hade gjort en systematisk kontroll av uppsatsens längd, inte hade uteslutit andra sökande som inte hade iakttagit denna begränsning. Uttagningskommittén skulle således ha överträtt principen om likabehandling av de sökande samt inte följt bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov.

39 Parlamentet har medgett att Innamoratis uppsats överensstämde med kraven i meddelandet om uttagningsprov, men den har förnekat att den inte har kontrollerat samtliga sökandes uppsatser. Parlamentet har tillagt att det ankommer på Innamorati att bevisa detta.

40 Som parlamentet har hävdat, har Innamorati inte, som det i princip ankommer på honom att göra, anfört några sakomständigheter till stöd för sitt påstående att uttagningskommittén inte hade uteslutit andra sökande till det omtvistade uttagningsprovet som inte hade iakttagit gränsen för uppsatsens längd i det tredje delprovet. Ingen uppgift i målet tyder på att uttagningskommittén har överträtt likabehandlingsprincipen eller bestämmelserna i meddelandet om uttagningsprov. Denna del av sökandens argument skall således förkastas.

41 Innamorati har vidare hävdat att det omtvistade beslutet inte var tillräckligt motiverat. Han har särskilt hävdat att de kriterier som uttagningskommittén har använt vid rättningen av det tredje skriftliga delprovet inte delgivits honom.

42 Det är ostridigt att även om Innamorati vid ett första tillfälle endast har underrättats om sitt allmänna resultat i uttagningsprovet, har han senare, på egen begäran, erhållit poängresultatet från det tredje skriftliga delprovet.

43 Av detta följer enligt punkt 31 i den aktuella domen att denna underrättelse utgjorde en tillräcklig motivering till det omtvistade beslutet och att parlamentet med rätta har vägrat att underrätta honom om de kriterier för rättning som har använts av uttagningskommittén och mer allmänt om de bedömningsgrunder som uttagningskommittén har tillämpat gentemot honom. Denna del av sökandens argumentation skall således även den förkastas.

44 Innamoratis första grund saknar således stöd.

45 Eftersom Innamorati har frånträtt sin andra grund för talan, finns det inte längre anledning att pröva den.

46 Av det ovanstående följer att Innamoratis talan skall ogillas.

Rättegångskostnader

47 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Bestämmelserna i artikel 122 jämförd med artikel 70 i rättegångsreglerna innebär dock att institutionerna skall bära sina kostnader om överklagandet har anhängiggjorts av en institution. Vardera parten skall således förpliktas att bära sina kostnader i detta mål och i målet vid förstainstansrätten.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) Förstainstansrättens dom av den 30 maj 1995, Innamorati mot parlamentet (T-289/94), upphävs.

2) Innamoratis talan om ogiltigförklaring av beslutet av uttagningskommittén i det allmänna uttagningsprovet PE/59/A att ge honom ett provresultat som medför uteslutning i det tredje skriftliga delprovet i uttagningsprovet och vägra honom att delta i övriga delprov i uttagningsprovet ogillas.

3) Vardera parten skall bära sina kostnader i detta mål och målet vid förstainstansrätten.

Puissochet Moitinho de Almeida Gulmann

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 4 juli 1996.

R. Grass J.-P. Puissochet

Justitiesekreterare Ordförande på tredje avdelningen